

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LANCE

Een toneelspel in drie korte bedrijven

door

1880
Sara Peeters

Vrij naar 'Lanseloet van Denemarken (14^e eeuw)

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.3312

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LANCE* op te voeren moet de naam van auteur *SARA PEETERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/018
ISBN 978-90-385-13843

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Sara Peeters
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(12 spelers)

LANDER DEN / LANCE :

SANNE VAN RIJN :

HANNELORE :

ODELE :

ERIKA :

RENEE : meisjes van lichte zeden

STEM 1 :

STEM 2 :

MANAGER van Lance, Miranda :

JURGEN :

DOKTER :

PSYCHIATER :

KORTE INHOUD

Aan de hand van snedige dialogen en een hoop humor, vertelt *Lance* het verhaal van een verkrachting, zelfverwijt en een hedendaagse ridder op het witte paard. Sanne Van Rijn is een doorsnee 'girl next door'. Ze gaat op in de drukte van de 21^e eeuw. Totdat haar jeugdliefde plots aan haar deur staat. Lander Den is een populaire popster geworden en gedraagt zich daar ook naar. Wanneer Sanne hem niet zo aanbidt als hij gewend is, vergrijpt hij zich aan haar. Sanne kruipt volledig in haar schulp en maakt zichzelf verwijten. Dit vertaalt zich in stemmetjes in haar hoofd. Haar beste vriend Jurgen probeert er alles aan te doen om zijn liefde aan haar te verklaren.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Sanne - Lance

(vrolijke muziek speelt, Sanne staat midden voor met schaal en klopper in de hand, bij het uitfaden van de muziek gaat het licht langzaam aan, vooraleer Sanne tot leven komt)

SANNE : *(neuriet en danst in het rond, terwijl ze verder klopt. Stopt met neuriën)* Zo, dat kan al de oven in. Nu nog even mijn mail checken en dan kan ik weer verder.

(Bij het opstarten van de laptop klinkt een zoemer)

Error? Hoezo Error? Dat heb ik weer voor! Ach ja er bestaan helpdesks voor een reden hé. Waar ligt mijn telefoonboek ook alweer? *(rommelt in haar kasten)* Hierzo, gevonden. *(bladert)* I... Intercommunicatiesystemen... Internaten... Internetdiensten! Oké, dat is dan. *(neemt gsm)* 078552319...

Al onze medewerkers zijn bezet, gelieve ons te verontschuldigen, wij proberen u zo snel mogelijk verder te helpen...tum...tum...tum...tum.

Daar is het dus ook op wachten. *(zucht)* Oh nee, mijn aardappelen! *(snelt naar het fornuis)*

(De deurbel)

Wie is dat nu weer? Kunnen ze niet zien dat ik druk bezig ben? *(zet de pot haastig neer)* Merde, nu heb ik ook nog mijn hand verbrand. Dan is een mens eens rustig thuis en dan wordt heel zijn avond verstoord...

(De deurbel)

Jaja, ik kom al, niet zo ongeduldig zijn. Ik heb maar twee handen en twee voeten gekregen hoor. *(opent de deur)* Ik koop niet aan de deur... oei, Lander,... Lander Den?

Ben jij het echt? Ja natuurlijk ben jij het, sorry kom maar binnen. Jij hoeft niet buiten te staan in deze koude... Lang geleden dat we elkaar gezien hebben, niet? Is het vijf of zes jaar geleden? Maakt ook niet uit. Zoals ik al zei: kom binnen. Je zal wel nog even geduld moeten hebben, ik was juist met het eten bezig.

(Sanne gaat terug naar haar fornuis, terwijl Lance zwijgend toekijkt. Op de achtergrond is nog steeds de muziek van het internetbedrijf te horen)

En hoe gaat het tegenwoordig met jou? Nog steeds aan het studeren of heb je eindelijk werk gevonden? Niet dat ik dat afkeur of zo hoor, ik vraag het gewoon uit interesse. Maar ja, als je het niet wil vertellen, mij ook goed hoor. Voel je vrij met me te praten alsof we even goede vrienden zijn als zo veel jaren terug. Je kan natuurlijk ook blijven zwijgen, wat jij wil... Nu ben ik toch wel het zout op mijn aardappelen vergeten zeker! Hoor mij nu bezig; ratelen, ratelen, ratelen. Wat brengt je hier naartoe Lander?

(Lance heeft heel de tijd op een afstandje staan toekijken, maar gaat nu dichterbij Sanne staan)

LANCE : *(snuijft aan Sanne)* Je ruikt lekker... Heb ik je dat parfum niet gegeven?

SANNE : Ja...Nee... Wat doe je nu Lander? *(pauze)* Je komt hier na al die jaren binnenvallen en begint dan aan mij te ruiken?

LANCE : Erger je je aan mij?

SANNE : Ja... Nee... Misschien... Je brengt me helemaal in de war.

LANCE : Is dat een goed of een slecht teken?

SANNE : Ik weet het niet... Ik denk dat ik wil dat je weggaat.

LANCE : Denk je dat of weet je dat zeker? (*wrijft Sanne over de wang*)

SANNE : Lander!

LANCE : Ja?

SANNE : Ik wil dat je mijn huis verlaat, nu!

LANCE : Sanne, Sanne, Sanne toch. Weet je dan niet wie ik ben?

SANNE : Natuurlijk weet ik dat. Jij bent Lander Den, mijn maatje van de middelbare school.

LANCE : (*lacht boosaardig*) Ik WAS Lander Den. Nu ben ik Lance. Dé popster en zakenman van het moment. Iedereen kent mij. Waarom jij niet?

SANNE : Ik weet het niet, ik ben de laatste tijd zo druk bezig dat ik een beetje in isolement leef, denk ik. (*pauze*) Wat maakt het ook uit. Lance of Lander. Ik wil dat je nu gaat.

LANCE : Ik wil blijven.

SANNE : Lander Den. Dit is geen discussie. Daar is de deur.

LANCE : Ik denk niet dat je me goed begrepen hebt Sanne. Ik ben Lance. Ik verdien duizenden euro's op een dag. Ik krijg alles wat ik wil.

SANNE : Dat kan goed zijn, meneer de popster. Ik weet niet wat je van mij verlangt, maar je zal het zeker niet krijgen.

LANCE : Is het dan niet overduidelijk? Ik wil jou Sanne. Ik wil jou.

SANNE : (*sarcastisch*) Maar had dat dan eerder gezegd.

LANCE : (*drukt Sanne tegen zich aan*) Je stelt me teleur Sanne. Diep teleur. Vroeger was je zo...meegaand. Nu ik rijk en beroemd ben, word ik verafgood door iedereen en jij... jij stoot me van mijn voetstuk.

(Sanne trekt zich los en probeert haar telefoon te nemen, Lance slaat hem uit haar handen)

SANNE : Auw! (*struikelt en valt op de grond*)

LANCE : Wie wilde je bellen Sanne? Heb je nog steeds die eikel nodig om je te beschermen? (*Trekt Sanne recht*) Begrijp je het dan niet? Als je lief tegen mij bent, ben ik lief tegen jou.

SANNE : *(slikt)* Natuurlijk Lander.

LANCE : Het is Lance!

(Sanne schrikt, maar herpakt zich terug en neemt het hoofd van Lance in haar handen.)

SANNE : Kijk naar me Lance. Sorry dat ik me even liet gaan. Ik ben het niet gewoon dat zo'n knappe, slimme en bekende popster in mijn bescheiden huisje staat, begrijp je? Zou ik je ooit bedriegen? Ik zie je graag dat weet je toch?

(Sanne geeft Lance een kus op zijn voorhoofd. Lance legt zijn hoofd op Sanne haar schouder. Sanne roept geluidloos om hulp. Lance krijgt haar door.)

LANCE : Jij vuile hoer! Eerst slijmen en dan... "Ik zou je nooit bedriegen" hé? Ik wou je een kans geven. Ik wou mijn goed hart tonen. Lance wou je het voordeel van de twijfel geven. Jij bent niets beter dan die goedkope teven van het Schipperskwartier.

(Lance haalt geldbriefjes uit zijn zak en smijt die naar Sanne. Daarna grijpt hij Sanne bij de haren en duwt haar tegen de tafel.)

Je hebt je kansen verkeken meid... Nu ben je van mij!

SANNE : Lander... Lance... alsjeblieft...

LANCE : ...VAN MIJ ! *(trekt Sannes broek naar beneden)*

(Licht uit. Een laatste hulpkreet van Sanne slaat over in een pijnlijk gejammer. Even later klinkt een bevredigend gekreun van Lance.)

STEM UIT DE TELEFOON : "Met Interfoon goede middag, hoe kan ik u helpen alstublieft?"

TWEEDE BEDRIJF

(Beide scènes worden verlicht. Licht dooft terug. Spot aan op linker scène)

Scène 2a: Lance, meisjes van lichte zeden

(Lance zit met zijn armen rond Hannelore en Odèle. Erika en Renée kijken op een afstandje toe)

LANCE : *(geeft elk meisje een handkus)* Hannelore, Odèle, Erika en last but not least:

Renée, hoe bevalt het jullie bij Lance?

HANNELORE : Moet je dat vragen Lance?

ODELE : Jij bent onze held.

ERIKA : Wij houden van jou.

RENEE : Iedereen houdt van jou.

LANCE : Jullie vleien me meisjes.

(de meisjes giechelen)

Kom hier, dat ik een dikke smakkerd op jullie wangetjes geef.

(de meisjes giechelen)

Maar ik moet jullie teleurstellen. Niet iedereen ziet mij graag.

(de meisjes slaan de hand voor de mond)

HANNELORE : Onmogelijk!

ODELE : Hoe kan iemand dit goddelijke lichaam weerstaan?

ERIKA : En dan nog te zwijgen over deze hemelse stem.

RENEE : Vertel het ons Lance, wie kan jou links laten liggen?

(Erika en Renée komen nu ook naast Lance zitten)

LANCE : Rustig meisjes, ik weet dat het moeilijk te geloven is, maar toch is het waar. Iedere vrouw valt in zwijm voor mijn charmes, maar zij... zij jammer genoeg niet. Ze is slim, dapper, lief, teder,... maar niet van mij!

HANNELORE : Oh, arme Lance.

ODELE : Verschrikkelijk.

ERIKA : Afschuwelijk.

RENEE : Kennen we haar?

LANCE : Dat denk ik niet. Het is niet iemand die meteen in het oog springt. Ze is eerder iemand die achter de schermen het beste van zichzelf geeft. Haar naam is Sanne Van Rijn. Mijn beste vriendin van de middelbare school. Mijn maatje. Mijn soulmate.

HANNELORE : Zie je haar nog vaak?

ODELE : Je hebt haar laten gaan hé.

ERIKA : Waarom heb je haar laten gaan?

RENEE : Ga naar haar toe en zoek haar op. Jij bent tenslotte de enige echte Lance.

LANCE : Ik heb haar gisteren opgezocht.

MEISJES : Én?

LANCE : Eerst was ze lief, zoals ik ze ken.

HANNELORE : Maar daarna niet meer?

LANCE : Ze ontweek me. Ze zag door me heen. Ik voelde me ondergewaardeerd. Miskend. Ik voelde me een stuk vuil. Ik voelde me terug... Lander Den.

ODELE : Nee toch. Wat een kreng.

LANCE : Dat is het hem juist. Dat is ze juist niet. Ze is een engel. De goedheid zelve.

ERIKA : Iemand die je zo slecht kan doen voelen?

LANCE : Ik weet het. Ik spreek mezelf tegen. Ze is een godin. Mijn eigen Aphrodite in hoogsteigen persoon. Maar dat maakt mij juist zo boos. Ik, Lance, wordt afgeweerd door een niemand, die enkel voor mij iets voorstelt. Ze zei nee tegen mij, begrijpen jullie dat?

RENEE : Onmogelijk.

HANNELORE : Ben je toen weggegaan?

ODELE : Heb je je er zomaar bij neergelegd?

ERIKA : Heb je haar achtergelaten?

RENEE : Je vriendin, je maatje, je soulmate?

LANCE : Natuurlijk niet. Ze moest voelen hoe het is om Lance de deur te wijzen. Ze moest lijden, net zoals ze probeerde Lance te doen lijden. Ze moest het zo hard ondervinden dat vanaf nu enkel de naam Lance door haar hoofd zal spoken. Niemand weigert Lance iets. Ik krijg alles wat ik wil. Sanne is van mij!

(De meisjes kijken elkaar verbaasd aan)

HANNELORE : Maar Lance toch. Trek het je niet zo aan.

ODELE : Wij houden van jou.

ERIKA : Iedereen houdt van jou.

RENEE : *(fluistert)* Ja, behalve die Sanne dan.

LANCE : Ik betaal jullie!

(Licht linker scène dooft, spot rechter scène aan)

Scène 2b: Sanne – Stem 1

(Sanne is aan het poetsen, eerst rustig dan steeds meer gefrustreerd tot ze een uitbarsting krijgt en neerknielt op de grond. Ze staart een tijdje voor zich uit en begint dan zachtjes te neuriën op bedroefde toon. Ze neemt haar gsm op en gooit deze dan terug weg, idem dito met haar laptop, uiteindelijk pakt ze een beetje vertwijfeld haar teddybeer in de hand.)

SANNE : Lieve meneer beer, je hoort iedereen om je heen steeds zagen en klagen, zonder dat er eigenlijk een reden voor is. Het weer is te koud of te warm, te droog of te winderig, nooit is het goed. Niemand verdient tegenwoordig genoeg geld. Iedereen heeft het te druk. Kinderen zeuren, wenen of worden te snel groot. Nooit is het goed. Iedereen is met zichzelf bezig. Er is niemand die

de tijd neemt om even iemand anders te helpen zonder er zelf baat bij te hebben en toch... toch is het nooit goed. Vrienden zijn geen vrienden meer, familie is er nooit op het juiste moment. En toch is er altijd te veel volk om ons heen en hebben we nooit tijd voor onszelf. Meneer beer, je moet het mij uitleggen. Wat is het probleem? Nooit is het goed. Ik geloof nog steeds dat de mens van nature goed is, doe ik daar dan zo verkeerd aan? Is het fout om de wereld steeds met een lach tegemoet te komen? Is het verkeerd te proberen om er voor anderen te zijn? Is het verkeerd om steeds mijn deur voor anderen open te stellen? Meneer beer, ik weet het niet meer. Nooit is het goed.

ANTWOORDAPPARAAT : “Sanne, ben je daar? Je spreekt hier met je moeder. Sanne, als je daar bent, neem dan onmiddellijk de telefoon op. Sanne, laat me niet tot daar komen!”

SANNE : In de kranten lees je nog altijd over ongelukken en moorden, over ruzies en rellen, familiemoord en massamoord. Is dat dan tegenwoordig de regel? Waar is de liefde gebleven? Zijn alle prinsen met hun witte paarden naar andere oorden getrokken? Zijn alle kikkers gekust? Zijn er geen prinsessen meer wakker te maken? Het lijkt me dat enkel de heksen, tovenaars en boze stiefmoeders zijn overgebleven. Schuilt er dan geen prins of prinses in ieder van ons? Of zijn we allemaal veranderd? Neem nu die lieve Lander Den, kan hij nu zo anders geworden zijn ? Wat doe ik verkeerd? Ik dacht steeds dat mezelf zijn genoeg zou zijn. Maar is het dat? Is Sanne Van Rijn genoeg? Is het nodig meer te zijn? Wie of wat verwachten ze dat ik ben? Eeuwig vrolijk? Altijd open? Willen ze dat ik mijn benen zomaar spreid? Zeg het meneer beer. Is het ooit genoeg?

ANTWOORDAPPARAAT ; “Sanne, Jurgen hier, je weet wel, je beste vriend. Ik hoorde van je moeder dat je al een dag niets meer van je laat horen, moeten we ons ongerust maken? Bel je moeder of bel mij...alsjeblijft”

SANNE : Wat haal ik me toch in het hoofd. Verwacht ik nu echt dat je mij een

profetisch antwoord kan geven? Was ik ook maar een beer zoals jij, dan zou ik niet... ik...meneer beer... (*sluit de teddybeer in haar armen en begint zachtjes te huilen*)

(*pauze*)

(*herpakt zich*) Praten met een teddybeer. Denk ik nu echt dat dat mijn problemen gaat oplossen? Wat heb ik toch gedaan? Wat moet ik doen? Hoe kan ik leven met mijzelf? Hoe kan hij leven met zichzelf?

(*Stem 1 (zelfde kleur kleren als decor) maakt zich los van het decor*)

STEM 1 : Tegen wie praat je Sanne? Ik zie niemand anders dan jou. Je bent helemaal alleen.

SANNE : Huh? Beeldde ik mij dat nu in of...

STEM 1 : (*imiteert*) "Beeldde ik mij dat in?" Natuurlijk beeldde je je dat in. Je verzint dit alles.

SANNE : Wie is daar? Waar ben je? Kom tevoorschijn.

STEM 1 : Ik ben hier...en ook weer niet...Ik ben ik en ik ben jij.

SANNE : Wie je ook bent, laat me met rust... alsjeblieft... ik heb al genoeg aan mijn hoofd.

STEM 1 : Ik zit in je hoofd Sanne.

SANNE : Dit kan niet waar zijn. Sanne stop met dromen nu!

STEM 1 : Hahaha, denk je nu echt dat dat gaat helpen? Nog meer tegen jezelf praten? Zou je niet beter praten over wat je hebt meegemaakt? Je hebt hulp nodig.

SANNE : Ik hulp? Ik heb geen hulp nodig. Ik krijg je ook wel zonder hulp mijn huis uit. (*lijkt een geest te willen vangen*)

STEM 1 : Meisje toch, wanneer besef je het nu? Ik ben jouw creatie, jouw verzinsel, je hersenspinsel. Ik ga niet weg tot je het me beveelt.

SANNE : Ik beveel je toch om weg te gaan.

STEM 1 : Je beveelt me niets. Je verbiedt me niets. Net zoals je Lander Den ook zijn eigen gang liet gaan.